

DÜYÜN

Yaxud yolun ortasına atılmış meyit

(Əvvəli 25 yanvar və
1 fevral sayımızda)

... Köməkçi dəstəyi telefonun üstünə qoydu:

- Kərimov, birinci katib sizi kabinetə dəvət edir - dedi.

Hakim qapını açıb içəri keçdi. Gördü ki, birinci katibin ovqatı o qədər də yaxşı deyil. Salam verdi. Qədim Əhmədov salami ağızucu aldı. Və sonra da əsəbi halda dilləndi:

- Kərimov, sənin əlindən mən lap boğaza yığılmışam. A kişi, bu Bəhmənlidə baş vermiş cinayət işinin məhkəməsini nə qədər uzadacaqsan? Kabinetimdə otura bilmirəm. Bəhmənlilər və zərər çəkmiş tərəf Mərkəzi Komitəyə şikayəti şikayət dalınca yazır. Bu işi bitir, mənim də canım qurtarsın, prokurorun da, rəisin də.

Özü də prokuror da, rəis də deyirlər ki, Kərimovun nə marağı varsa, bu işi uzadır...

... Hakim diqqətlə birinci katibi dinləyəndən sonra deyilənlərə fikrini bildirdi:

- Yoldaş Əhmədov, prokurorun və rəisin sizə nə dediyini bilmirəm. Bildiyim odur ki, mən hakimliyə başladığım ilk gündən bu günə qədər heç vaxt ədalətsiz hökm və qərar çıxarmamışam. Və bir də dahilərədən biri deyib ki, hakim vicdanı onun Allahıdır. Mən də həmişə başımın üstündə Allahı, haqq və ədaləti görmüşəm...

Birinci katib deyəsən bir qədər yumuşaldı:

- Mən sizdən heç nə gizləmirəm. Prokuror Zeynalov və rəis Dadaşov deyir ki, müttəhimlərin bütün əməlləri dəlillərlə sübuta yetirilib. Sadəcə olaraq, hakim Kərimov onlara havadarlıq edir. Mən də deyirəm ki, əgər cinayəti o iki qardaş törədibsə və sübutlar varsa, tay məhkəməni bu qədər uzatmağa nə ehtiyac var? Prokuror dövlət ittihamçısı kimi cəza istəsin, siz də məhkəmənin hökmünü oxuyun. Gedin, onlara bir on iki, on üç il iş verin, bizim də canımız şikayətlərdən qurtarsın...

Birinci katibin bu fikirləri heç də hakimin xoşuna gəlmədi, heç gələ də bilməzdi. Günahı olmayan iki müttəhimə necə 13 il cəza vermək olar? Hakim Kərimov bir daha diqqətlə birinci katibə tərəf baxdı:

- Yoldaş Əhmədov, məhkəmə istintaqında prokurorun və rəisin dediklərinin heç biri öz hüquqi təsdiqini tapmır.

Bəlkə onlar sizə bu barədə bir şey deməyiblər.

Birinci katib:

- Xeyr. Onlar bircə onu deyiblər ki, sübutlar var, hakim qəsdən özü məhkəmə prosesini uzadır...

Hakim:

- Onda yoldaş Əhmədov, qoy bir daha əsl sübutları və həqiqətləri və daha doğrusu, ekspertiza rəyini sizin diqqətinizə çatdırım. Cinayət işi də mənim yanımdadır. İstəsəniz göstərə bilərəm.

Birinci katib:

- Göstərməyə ehtiyac yoxdur. Siz deyən, baxım görün nəyə və hansı faktlara söykənmişiniz?

Hakim:

- Yoldaş Əhmədov, birincisi, mərhumun dırnağının arasındakı tük ekspertizaya göndərilib və ekspert də rəy verib ki, göndərilən tükün heç biri o iki qardaşlara aid deyil. Üstəlik də onların paltarlarında da qan izləri tapılıb. Və o qan izlərində də ekspert rəy verib. Rəydə bildirilir ki, qan insan qanı deyil, heyvan qanıdır. Yəni bu qan da hər iki müttəhimə məxsus deyildi.

Birinci katib:

- Mən başa düşürəm, bu qədər sübutdan və dəlildən sonra prokuror və rəis niyə belə danışır, bax, onu anlamaq olmur?!.

Hakim:

- Yoldaş birinci katib, siz deyirsiniz ki, gedim mən prosesinə başa çatdırım, prokuror da cəza istəsin. Prokuror da cəza istəsə, 13 ildən az cəza tələb etməyəcək. Əgər mən ədalətsiz hökm çıxarıb onlara 13 il yox, lap 10 il cəza versəm və bu cinayət işi Ali Məhkəmədə təsdiq olunmasa, hökm ləğv olunsaydı, yalnız hökmə görə, elə birinci məni partiya sıralarından siz azad edə bilərsiniz. Sonra da hakimlikdən geri çağırılacam.

Birinci katib Qədim Əhmədov hakimi çox səbrlə dinlədi. Dinlədikcə hiss etdi ki, hakim tamamilə ədalətli yol tutub. Və bir də hakimin bu qədər savadlı və ədalətli olduğunu bilmirdi. Çünki prokuror da, rəis də söz düşəndə ancaq hakimin haqsız olduğundan danışar, ədalətsiz qərarlar çıxardığını bildirirdi. Amma Məmməd Kərimovun Füzuliyə gəldiyi ilk gündən bu günə qədər Ali Məhkəmə onun çıxardığı bir hökmünü, bir qərarını belə ləğv etməmişdi. Təbii ki, bunların çoxunu Qədim Əhmədov bilmirdi. Ancaq ha-

kimin bu cəsəratli və haqlı çıxışından sonra birinci katibin Məmməd Kərimova hörməti bir az da artdı, onun haqqında yaradılmış qara fikirlər uzaq oldu.

Birinci katib kreslosundan ayağa qalxıb hakim Məmməd Kərimova yaxınlaşdı. Görüşün əvvəlindəki əsəbilik və gərginlik hörmət və nəvazişlə əvəzlənmişdi. Və birinci katibin çöhrəsində təbəssüm yaranırdı:

- Kərimov, get, məhkəmə prosesini haqq-ədalətlə yoluna qoy! Mən də istəmərim ki, günahsız olan iki qardaşa on üç, on dörd il iş versinlər.

Birinci katib onu düz qapının ağzına qədər ötürdü. Sonra da qayıdıb kreslodan ayaqlaşdı. Elə bil ki, dünyanın ən ağır yükü onun çiyindən götürüldü. Əsl həqiqətin üzə çıxması onu bir daha sakitləşdirdi və işə badalaq atan rəis və prokurorunu qınadı...

Hakim birinci katibin kabinetindən qalib kimi çıxmışdı. Pülləkənləri elə rahat düşürdü ki, pilləkənləri qalxan vaxt keçirdiyi əsəbilik tamamilə aradan qalxmışdı. Həm də onun çöhrəsində bir təbəssüm yaranmışdı. Birinci mərtəbədə yenə şöbə müdiri Məhərrəm Nəzərovla görüşdü. Məhərrəm müəllim də gördü ki, bu katibin yanına qalxan Kərimov deyil, indi onun ovqatı tamamilə dəyişib. Hələ bir zaraflat da elədilər. Sonra hakim Məhərrəm müəllimə dedi:

- Bu bəhmənlilər çox mərd adamdılar. Mənim başımı kəsələr də qoymaram ki, onlara şər-böhtan atılsın və günahsız yerə iki adam gedib on üç, on dörd il cəza çəksin.

Hakimin Füzulidə çox böyük hörməti vardı. Hər adam rayona gəlib az müddətdə elobanın belə hörmətini, belə sevgisini qazana bilməzdi. Qabağına kim çıxırdı, ona salam verirdi. Və o da salami səmimiyyətlə alar, "əleyküm salam" deyirdi. Amma rayonda sadəcə camaat nə prokurora, nə də rəisə salam verə bilərdi. Çünki onların qırımını gören kimi, o dəqiqə camaat özünü yığışdırar, rəisin və prokurorun qəzəbinə düşər olmaq üçün onlardan uzaq gəzərdilər. Xüsusən də millis rəisi Dadaşov çox ədəzli adam idi.

Hakimin əyninə geyindiği villur, çəhrayı rəngli kostyum ona çox yaraşdı. Və bu kostyumdan onda ikisi vardı: biri çəhrayı rəngdə, biri də göy rəngdə. Hər ikisi çox qəşəng

görünürdü. Daha doğrusu, gənc olduğuna görə, Məmməd Kərimov geyiminə-keçiminə və səliqəsinə xüsusi diqqət yetirirdi.

Artıq müttəhimlərin vəkili Rzayev də Bakıdan Füzuliyə gəlmişdi. Onlara bu vəkili xüsusi tapmışdılar. Demişdilər ki, vəkil Rzayev çox adamları çətin vəziyyətdən qurtarıb, şərdən və şəbədədən xilas edib. Nəcəf kişinin həyat yoldaşı Nubar arvad da Ali Sovətin sədrindən tutmuş, respublika prokurorunun, ədliyyə nazirinin qəbulunda olmuşdu. Demişdi ki, mənim ərim və qaynım günahsızdı; bir tərəfdən öldürülmüş Rüstəm kişinin qanını batırmaq istəyirlər, bir tərəfdən də mənim ərimi və qaynımı həbsxanada çürütməyə can atırlar. Ərim və qaynım 10 aydır Bayıl türməsinə yatır, biz bu haqsızlığı heç vaxt yerdə qoymayacağıq. Düz Moskvaya qədər gedəcəyik. Elə Moskvaya da şikayətlər yazılırdı, prokurorun və rəisin haqsızlığından danışılırdı.

Ancaq hələ ki, hakim Məmməd Kərimov prosesi davam etdirir, açılmamış duyünləri açırdı. Proses bir neçə günlüyə təxirə salınsa da, yenidən davam etdi. Bakıdan olan vəkili Rzayev də gəldi. Məhkəmə prosesi hər gün qalmaqla keçirdi: qışqırıqlar, bağırıqlar, zərəçəkmiş və ittiham olunan tərəflərin ahı-naləsi...

... Axır ki, proses yekunlaşmaq üzrə idi. Və dövlət ittihamçısı, prokuror da bu məqamı çox böyük səbirsizliklə gözləyirdi. O məqam gəldi və prokuror Zeynalov müttəhimlərə cəza istədi. İbtidai istintaq prosesində hansı hava çalınmışdı, prokuror elə həmin hava əsasında cəza istədi. O, salondakılara bir daha diqqətlə baxdı və gördü ki, hər şey onun əleyhinədi. Hətta maddi sübutların və ekspertiza rəylərinin olmasına baxmayaraq, yenə öz dediyindən dönmək istəmədi.

... Ayağa qalxıb cinayət işində ittiham olunan hər iki müttəhimə - Nəcəf və Eldar Babayev qardaşlarına məhkəmədən 13 il iş istədi. Prokurorun cəza istəməsindən sonra məhkəmə salonunda yenidən aləm bir-birinə qarışdı: yenə qarışıqlar, ah-nalə...

Hakim Məmməd Kərimov fasilə elan elədi...

(Ardı gələn şənbə
nömrəmizdə)